Зараз я покинув гори,
Кинув темний гірський ліс.
Сядь і слухай — скільки дивних
Я казок тобі приніс.

Слухай, слухай першу казку,
Всі слова її хватай...
На землі, під самим небом,
Розіславсь таємний край.

Там ідуть у небо гори
І спускаються в яри,
Там летять із гір потоки,
Обганяючи вітри.

Вічно там блукають хмари
І пасуться по траві,
І за всім із гір високих
Стежать скелі вартові.

Годі, годі! Люба, мила,
Казки я не докажу,
А з тобою краще в гори
Вгледіть казку побіжу.